

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-04-06
Besvaras senast
2017-04-12 kl. 12.00

Till finansminister Magdalena Andersson (S)

2016/17:1213 Den svenska statsbudgeten och EU-budgeten

EU:s nästa budgettram planeras gälla åren 2021–2027, och förhandlingarna lär bli svårare än vanligt i och med att Storbritannien lämnar EU. Finansminister Magdalena Andersson redogjorde för regeringens ståndpunkter inför kommande förhandlingar för finans- och skatteutskotten, och det framkom inga egentliga konstigheter.

I detta sammanhang är det en styrka att vi partipolitiskt är helt överens om regeringens ståndpunkter. Då har regeringen ett starkt mandat i Bryssel. Vi svenskar anser att EU ska omprioritera utgifter i stället för att föreslå ny finansiering och nya intäktskällor. Vi är till exempel emot att EU får utökad beskattningsrätt.

Det intressanta är regeringens uppenbara inkonsekvens när man ser till motsvarande situation inrikespolitiskt. Det som är helt självklart i EU vill S-MP-V inte alls kännas vid när det gäller den svenska budgeten. Här är det lika självklart att man höjer skatter, även sådana som endast ger negativ effekt utan att inbringa några egentliga skatteintäkter. Det är nog fler än jag som undrar hur detta går ihop. Varför resonerar inte ministern på samma sätt när det gäller den svenska statsbudgeten som hon gör gällande EU-budgeten angående skattehöjningar och vikten av prioriteringar av offentliga åtaganden?

Med anledning av det som anförts ovan vill jag fråga finansminister Magdalena Andersson:

Är ministern beredd att i arbetet med den svenska statsbudgeten agera utifrån samma synsätt som hon redovisat inför EU-budgeten när det gäller skattehöjningar och vikten av prioriteringar av offentliga åtaganden? Om inte, av vilka skäl?

.....

Anette Åkesson (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors